

۱۵

سورة الحجر

۱۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهربان

الرَّ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ وَقُرْآنٍ مُّحْكَمٍ ۝۱ رُبَّمَا يَوَدُّ
لفلام را این آیتهای کتاب و قرآنی روشن گزافت رُبَّمَا بسا که دوست دارند

الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ كَانُوا مُسْلِمِينَ ۝۲ ذَرَهُمْ يَأْكُلُوا
آنان که کفر ورزیدند کاش که می بودند مسلمانان بگذار ایشان را تا بخورند

وَيَسْتَمْعُوا وَيُلْهِمُ الْأَمَلُ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ۝۳ وَمَا أَهْلَكَا
و بهره مند شوند و سرگرم کنند آنان را آرزو پس زودا که آنها بدانند و هلاک نکردیم ما

مِنْ قَرِيْبٍ إِلَّا وَهَآ كِتَابٌ مَّعْلُومٌ ۝۴ مَا تَشِيقُ مِنْ أُمَّةٍ
هیچ آبادی ای را مگر که برای آن نوشته ای = سریشنا معین بود پیشی نمی گیرد هیچ گروهی

أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَفْخِرُونَ ۝۵ وَقَالُوا يَتَأْتِيَ الَّذِي نَزَّلَ عَلَيْهِ
از وقت مقرر خود و باز پس نمی مانند و گفتند [قرآن] ای کسی که فرود آورده شده است بروی

الذِّكْرُ إِنَّكَ لَمَجْنُونٌ ۝۶ لَوْ مَا تَأْتِيْنَا بِالْمَلَكَةِ إِن كُنْتَ
قرآن همانا تو دیوانه ای چرا نمی لوری نزد ما فرشتگان را اگر هستی

مِنَ الصَّادِقِينَ ۝۷ مَا نُنَزِّلُ الْمَلَكَةَ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَا كَانُوا
از راست گویان؟ فرو نمی فرستیم فرشتگان را مگر به حق و نبودند

إِذَا مُنْظَرِينَ ۝۸ إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ۝۹
آنگاه مهلت یافتگان همانا ما فرو فرستادیم این قرآن را و همانا ما آن را نگهداریم

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي شَيْعٍ مِّنَ الْأَوَّلِينَ ۝۱۰ وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ
و هر آینه فرستادیم پیش از تو در گروههای پیشین و نمی آمد برای آنان هیچ

رَّسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ۝۱۱ كَذَلِكَ نَسْلُكُهُ فِي
فرستاده ای مگر که او را ریشخند می کردند این چنین راه می دهیم آن را در

قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ۝۱۲ لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ وَقَدْ خَلَتْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ
دل های بزهکاران ایمان نیاورند به آن و هر آینه گذشته است شیوه پیشینیان

وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا مِّنَ السَّمَاءِ فَظَلُّوا فِيهِ يَعْرُجُونَ ۝۱۳
و اگر بگشاییم برایشان دری از آسمان پس آغاز کنند در آن که بالا روند

لَقَالُوا إِنَّمَا سُكَّرَتْ أَبْصَارُنَا بَلْ عَنَّا قَوْمٌ مَّسْحُورُونَ ۝۱۴
آینه خولند گفت جز این نیست چشم بندی شده ایم بلکه ما قومی هستیم جادو شده

جزء ۱۴
حزب ۲۷

- وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَزَيَّنَّاهَا لِلنَّاظِرِينَ ^(۱۶)
و هر آینه قرار دادیم در آسمان برج هایی را و زیارتیم آن را برای بینندگان
- وَحَفِظْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ^(۱۷) إِلَّا مَنْ أَسْرَقَ أَلْسَعُ
و لنگه نظرتیم آن آسمان را از هر شیطان رانده شده مگر آن که دزدانه شود
- فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ مُبِينٌ ^(۱۸) وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا
پس در پی وی افتاد شهابی = ستاره شبنم آشکار ^(۱۸) و زمین را باز کشیدیم و افکندیم در آن
- رُوسِيَ وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْزُونٍ ^(۱۹) وَجَعَلْنَا لَكُمُ فِيهَا
کوه های پلرجا را و رو باندیدیم در آن از هر چیز سنجیده ای او نه شده ^(۱۹) و قرار دادیم برای شما در آن
- مَعِيشَ وَمَنْ لَسْتُمْ لَهُ بِرَازِقِينَ ^(۲۰) وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا
اسب معیشت را و برای هر کس که نیستید شما برای او روزی دهندگان ^(۲۰) و نیست هیچ چیزی مگر آنکه نزد ما است
- خَزَائِنُ وَمَا نُنَزِّلُهُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَعْلُومٍ ^(۲۱) وَأَرْسَلْنَا الرِّيحَ
کنجینه های آن و فرو نمایی آوریم آن را مگر به اندازه معین ^(۲۱) و فرستادیم بادهای را
- لَوَاقِحَ فَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْسَقَيْنَاكُمْ مَاءً وَمَا أَنتُمْ لَهُ
که بار بار کشته اند پس فرو آوردیم از آسمان آب را پس نوشانیدیم به شما آن را و نیستید شما آن را
- بِخَازِنِينَ ^(۲۲) وَإِنَّا لَنَحْنُ غَنِيٌّ وَنُمِيتُ وَنَحْيُ الْوَرِثُونَ ^(۲۳)
ذخیره کنندگان ^(۲۲) و همانا ما خود زنده می سازیم و می میرانیم و میایم میراث بران ^(۲۳)
- وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمْ وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَأْخِرِينَ ^(۲۴)
و هر آینه می شناسیم پیشینان را از شما و هر آینه می شناسیم پسینان را ^(۲۴)
- وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ بِحَشْرِهِمْ لَأَنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ^(۲۵) وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ
و همانا پروردگار تو دوست که جمع کند آنان را همانا او سنجیده کار دانات ^(۲۵) و هر آینه آفریدیم آدمی را
- مِنْ صَلَاسِلٍ مِّنْ حَمَلٍ مَّسْنُونٍ ^(۲۶) وَالْجَنَّ وَالْجَانَّ خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَّارِ
از گلی خشک [برآمده از] لجنی بویاک ^(۲۶) و جن ها را آفریدیم پیش از آفریدن انسان از آتش
- السَّمُومِ ^(۲۷) وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَلِيقٌ بَشَرًا مِّنْ
سوزان ^(۲۷) و چون گفت پروردگار تو به فرشتگان همانا من آفریننده ام آدمی را از
- صَلَاسِلٍ مِّنْ حَمَلٍ مَّسْنُونٍ ^(۲۸) فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ
گلی خشک [برآمده از] لجنی بویاک ^(۲۸) پس چون سامان دادم او را و دمیدم در وی از
- رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ^(۲۹) فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ
روح خود پس بیفتید در برابر او سجده کنان ^(۲۹) پس سجده کردند فرشتگان تمام ایشان
- أَجْمَعُونَ ^(۳۰) إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى أَنْ يَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ ^(۳۱)
همگی مگر ابلیس که سر باز زد از آنکه باشد با سجده کنندگان ^(۳۱)

قَالَ يٰٓإِبْرٰهٖمُ مَا لَكَ اَلَّا تَكُوْنُ مَعَ التَّٰجِدِيْنَ ۝۳۲ **قَالَ لَمَ اَكُنْ**
 گفت (الله) ای ابراهیم چه شده است تو را که نمی باشی با سجده کنندگان ۳۲ گفت بر آن نبوده (ابراهم)

لَا تَسْجُدْ لِشَیْءٍ خَلَقْتَهُ مِنْ صُلْبٍ ۝۳۳ **قَالَ**
 که سجده کنم برای آدمی که آفریده ای تو را از گل خشک (ابراهم) از اجلی بدبو ۳۳ گفت

فَاَخْرَجَ مِنْهَا فَاِنَّكَ رَجِیْمٌ ۝۳۴ **وَإِنَّ عَلَیْكَ اَلَلْعَنَةَ اِیَّامِ یَوْمِ**
 پس بیرون شو از آن (بهشت) پس همانا تو و آنده شده ای ۳۴ و همانا بر توست لعنت تا روز

الْدِّیْنِ ۝۳۵ **قَالَ رَبِّ فَاَنْظِرْنِیْ اِلَیْ یَوْمِ یُعْثُوْنَ ۝۳۶** **قَالَ فَاِنَّكَ**
 بانش و کفر ۳۵ گفت ای پروردگارم پس مهلت ده مرا تا روزی که برنگیخته شوند (بر من) ۳۶ گفت پس همانا تو

مِنَ الْمُنْظَرِیْنَ ۝۳۷ **اِلَیْ یَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُوْمِ ۝۳۸** **قَالَ رَبِّ**
 از مهلت داده شدگانی ۳۷ تا روز وقت معین ۳۸ گفت ای پروردگارم به سبب آنکه

اَغْوٰیْتَنِیْ لَا زَیْنًا لَّهُمْ فِی الْاَرْضِ وَلَا غَیْبَتَهُمْ اَجْمَعِیْنَ ۝۳۹
 گمراه کردی مرا البته بپارایم (جمعیت را) برای ایشان در زمین و البته گمراه کنم ایشان را همگی ۳۹

اِلَّا عِبَادَکَ مِنْهُمْ الْمُخْلِصٰتِ ۝۴۰ **قَالَ هٰذَا صِرَاطٌ عَلٰی**
 مگر بندگان تو از ایشان آن نابغهای برگزیده ۴۰ گفت (الله) این راهی است به سوی من

مُسْتَقِیْمٌ ۝۴۱ **اِنَّ عِبَادِیْ لَیْسَ لَكَ عَلَیْهِمْ سُلْطٰنٌ اِلَّا مَنْ**
 راست ۴۱ همانا بندگان من نیست برای تو بر ایشان چیزی مگر کسی که

اَتٰیَکَ مِنْ الْغَاوِیْنَ ۝۴۲ **وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ اَجْمَعِیْنَ ۝۴۳**
 پیروی کنند تو را از گمراهان ۴۲ و همانا دوزخ وعده گاه ایشان است همگی ۴۳

لَمَّا سَبَعَةُ اَتَوٰی لِكُلِّ بَابٍ مِنْهُمْ جُزْءٌ مَّقْسُوْمٌ ۝۴۴ **اِنَّ**
 آن را هفت در است برای هر دری از آنان بخشی است جدا کرده شده ۴۴ همانا

الْمُتَّقِیْنَ فِی جَنَّٰتٍ وَعِیُّوْنَ ۝۴۵ **اَدْخُلُوْهَا سَلٰمٌ هَامِیْنِیْنَ ۝۴۶**
 برهیز کاران در باغ ها و چشمه هایی باشند ۴۵ داخل شوید در آنجا با سلامت همگی در امان ۴۶

وَنَزَعْنَا مَا فِی صُدُوْرِهِمْ مِّنْ غَلٍ ۝۴۷ **اِخْوٰنًا عَلٰی سُرُرٍ مُّتَقَابِلِیْنَ**
 و بیرون کشیم آنچه در سینه هایشان بود از کینه برادرانه بر تخت ها روبه روی یکدیگرند

۝۴۸ **لَا یَمَسُّهُمْ فِیْهَا نَصَبٌ ۝۴۹** **وَمَا هُمْ مِنْهَا بِمُخْرَجِیْنَ ۝۵۰**
 ۴۸ نرسد ایشان را در آنجا رنجی و نیستند ایشان از آنجا بیرون کرده شده ۴۹

۝۵۱ **نَبِّیُّ عِبَادِیْ اِنِّیْ اَنَا الْغَفُوْرُ الرَّحِیْمُ ۝۵۲** **وَاَنَّ عَذَابِیْ**
 با خبر ساز بندگان مرا که همانا من خود آن آمرزنده مهربانم ۵۲ و همانا عذاب من

هُوَ الْعَذَابُ الْاَلِیْمُ ۝۵۳ **وَنَبِّیَّتُهُمْ عَنْ صَیْفٍ ۝۵۴** **اِبْرٰهٖمَ**
 همان عذاب دردناک است ۵۳ و با خبر ساز آنان را از ۵۴ مهملتان ابراهیم

إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ إِنَّا مِنْكُمْ وَجِلُونَ ﴿۵۲﴾ قَالُوا
 چون درآمدند بر وی پس گفتند سلام گفت ابراهیم همانا ما از شما ترسانیم گفت
 لَا تَوْجَلْ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ ﴿۵۳﴾ قَالَ أَبَشْرُتُمُونِي عَلَىٰ أَنْ
 متوس همانا ما مزده می دهیم تو را به فرزندی گفت ایا مزده می دهید مرا با وجود اینکه
 مَسْقِيٍّ الْكَبِيرِ فِيمَ بُشِّرُونِ ﴿۵۴﴾ قَالُوا بِشْرُكَ بِالْحَقِّ
 رسیده به من پیری؟ پس به چه چیز مزده می دهید؟ گفتند مزده می دهیم تو را به حق
 فَلَا تَكُنْ مِنَ الْقَنِطِیَةِ ﴿۵۵﴾ قَالَ وَمَنْ يَقْنَطُ مِنْ رَحْمَةِ
 پس مایس از نالعیان گفت و کیست که ناامید شود از رحمت
 رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ ﴿۵۶﴾ قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ
 پروردگار خود مگر گمراهان گفت پس چیست کار شما ای فرستادگان؟
 قَالُوا إِنَّا أَزْمَلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ فَجْرِمِينَ ﴿۵۷﴾ إِلَّا مَالُ لُوطٍ
 گفتند همانا ما فرستاده شده ایم به سوی گروهی بزهکار گفتند مگر کسان لوط
 إِنَّا لَمَنَجُّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿۵۸﴾ إِلَّا أَمْرَانَهُ قَدَرْنَا إِنَّا لَنَیِّنُ
 و همانا ما البته نجات خواهیم داد ایشان را همگی گفتند مگر زن او مقرر کردیم که همگای او
 الْغَیْبِیْنَ ﴿۵۹﴾ فَلَمَّا جَاءَ مَالُ لُوطٍ الْمُرْسَلُونَ ﴿۶۰﴾ قَالَ
 باز ماندگان است پس چون آمدند نزد کسان لوط فرستادگان (لوطا) گفت
 إِنَّكُمْ قَوْمٌ مُّسَكِّرُونَ ﴿۶۱﴾ قَالُوا بَلْ جِئْتَنَا بِمَا كَانُوا فِيهِ
 همانا شما گروهی ناآشنایید گفتند بلکه آورده ایم برای تو چیزی را که در آن
 یَمْتَرُونَ ﴿۶۲﴾ وَأَتَيْتَكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿۶۳﴾ فَأَمْرٌ
 تردید می کردند و آوردیم برای تو وعده حق را و همانا ما راست گویاییم پس بر
 بِأَهْلِكَ يَقْطَعُ مِنَ الْأَيْلِ وَأَتَّبِعْ أَذْبَرَهُمْ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ
 کسان خود را در پاسی از شب و تو برو از پی ایشان و به پشت سر ننگرد از شما هیچ کسی
 وَأَمْضُوا حَيْثُ تُؤْمَرُونَ ﴿۶۴﴾ وَقَضَيْنَا إِلَيْهِ ذَلِكَ الْأَمْرَ أَنَّ
 و بروید آنجا که دستور داده شوید و وحی فرستادیم به سوی لوط این سخن را به درستی که
 دَابِرَ هَوْلَاءِ مَقْطُوعٍ مُّصْبِحِينَ ﴿۶۵﴾ وَجَاءَ أَهْلُ الْمَدِينَةِ
 بنیاد اینان بریده شده است صبحگاهان و آمدند اهل شهر
 یَسْتَبْشِرُونَ ﴿۶۶﴾ قَالَ إِنَّ هَؤُلَاءِ ضِیْفُی فَلَا تَفْضَحُونِ ﴿۶۷﴾ وَأَنْفُوا
 شادی کنان گفت (لوطا) همانا اینان مهمان من اند پس رسوا نکنید مرا و پروا کنید از
 اللَّهُ وَلَا تَخْزَوْنَ ﴿۶۸﴾ قَالُوا أَوْلَمْ تَسْهَلْ عَنِ الْعَلَمِیْنَ ﴿۶۹﴾
 الله و خوار و خجل مسازید مرا گفتند ایا منع نکرده بودیم تو را از (میزبانان) جهانیان؟

قَالَ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ ﴿٧١﴾ لَعَنُوكَ إِنَّهُمْ لَفِي سَكْرَتِهِمْ
 گفت ایمن دختران من اند اگر از تو بکنند گناهان ^{۷۱} به جان تو سوگند که همانا آنان البته در مستی شاد
 يَعْصُونَ ﴿٧٢﴾ فَأَخَذْتَهُمُ الصَّيْحَةُ مُشْرِقِينَ ﴿٧٣﴾ فَجَعَلْنَا عَالِيَهَا
 سرگردانند ^{۷۲} پس فرو گرفت آنان را ^{۷۳} به هنگام برآفتن آفتاب ^{۷۳} پس گردانیدیم و زایل
 سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَابًا مِنْ سِجِّيلٍ ﴿٧٤﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ
 شهر را زایل و بارانیدیم بر ایشان سنگ هایی از سنگ گل ^{۷۴} همانا در این قصه
 لَآيَةٍ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٧٥﴾ وَإِنَّهَا لَإِسْبِيلٌ مُقِيمٌ ﴿٧٦﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ
 نشانه ای است برای هوشمندان ^{۷۵} و همانا این شهر ویران بر سر راهی پابرجاست ^{۷۶} همانا در این قصه
 لَآيَةٍ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٧٧﴾ وَإِنْ كَانَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ لَظَالِمِينَ ﴿٧٨﴾
 نشانه ای است برای مؤمنان ^{۷۷} و هر آینه بودند اهل ایکه ^{۷۸} ستمکاران
 فَانْقَضَا مِنْهُمْ وَإِنَّهُمَا لِلْإِمَامِ مُبِينٌ ﴿٧٩﴾ وَلَقَدْ كَذَّبَ أَصْحَابُ
 پس انقضای کشیدیم از ایشان و همانان دو شهر لوط و شعيب را بر سر راهی روشن قرار دارند ^{۷۹} و هر آینه دروغ شمرند اهل
 الْحِجْرِ الْمُرْسَلِينَ ﴿٨٠﴾ وَعَاقِبَتُهُمْ مَا يَنْتَظِرُونَ فَكَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ
 حجرانست صالح را ^{۸۰} و دادیم به ایشان آیت های خود را پس شدند از آنها روگردان
 ﴿٨١﴾ وَكَانُوا يَنْجُوْنَ مِنَ الْجِبَالِ يُوْتَا ءَامِيَتٍ ﴿٨٢﴾ فَأَخَذْتَهُمْ
 و می تراشیدند از کوه ها ^{۸۱} خانم هایی را در حلی که اسوده بودند ^{۸۲} پس گرفت آنان را
 الصَّيْحَةُ مُصْبِحِينَ ﴿٨٣﴾ فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٤﴾
 بانگ سخت در وقت صبح ^{۸۳} پس سودی نبخشید به آنان آنچه که ^{۸۴} کسب می کردند
 وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَإِنَّ
 و نیافریدیم آسمان ها و زمین را و آنچه در میان آنهاست مگر به حق و همانا
 السَّاعَةَ لَآيَةٌ ۖ فَاصْفَحِ الصَّفْحَ الْجَمِيلَ ﴿٨٥﴾ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ
 رسانای خبر آمدنی است پس چشم پوشی کن (ایها) با گذشتهی نیکو ^{۸۵} همانا پروردگار تو اوست
 الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ ﴿٨٦﴾ وَلَقَدْ ءَاتَيْنَاكَ سَبْعًا مِنْ الْمَثَانِي وَالْقُرْءَانَ
 آن پس آفریننده دانای ^{۸۶} و هر آینه دادیم به تو هفت (ایه) را از دوتایی ها = سوره حداد و اندیم به تو قرآن
 الْعَظِيمَ ﴿٨٧﴾ لَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ
 بزرگ را ^{۸۷} مگشای خبره سارا دو چشم خود را به سوی آنچه بهره مند ساخته ایم به آن گروه هایی را از آنان کفر را
 وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَخَفِضْ جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٨﴾ وَقُلْ إِنِّي
 و غم مخور بر ایشان و فرودار بال و پر خود را برای مؤمنان ^{۸۸} و بگو همانا من
 أَنَا النَّذِيرُ الْمُبِينُ ﴿٨٩﴾ كَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى الْمُقْتَسِمِينَ ﴿٩٠﴾
 خود آن بیم کننده آشکارم ^{۸۹} چنان که فرو فرستادیم (عقب خود را) بر تقسیم کنندگان ^{۹۰}

الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْآنَ عِضِينَ ۝۹۱ فَوَرَّيْكَ لَنَسْتَلْتَنَّهُم
 آنان که ساختند قرآن را چند پاره پس سوگند به پروردگار تو ایست خواهیم پرسید از آنان
 أَجْمَعِينَ ۝۹۲ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝۹۳ فَأَصْدَغَ بِمَا نُؤْمَرُ وَأَعْرَضَ
 همگی از آنچه می کردند پس آشکار کن آنچه را فرمان داده می شوی و روی بگردان
 عَنِ الْمُشْرِكِينَ ۝۹۴ إِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ ۝۹۵ الَّذِينَ
 از مشرکان و همانا ما کفایت کردیم تو را از ریشخند کنندگان
 يَجْعَلُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ۝۹۶ وَلَقَدْ عَلِمَ
 قرار می دهند با الهی دیگری را پس زودا که بداند و هر آینه می دانیم
 أَنَّكَ بِضِيقِ صَدْرِكَ بِمَا يَقُولُونَ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُنْ
 به راضی که تو تنگ می شوی سبذات به سبب آنچه می گویند پس به پاکی یاد کن یا ستایش پروردگارت را و باش
 مِنَ السَّاجِدِينَ ۝۹۸ وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ ۝۹۹
 از سجده کنندگان و عبادت کن پروردگارت تا وقتی که برسد به تو [بایور قطعی] امرگ

سورة النحل

۱۲۸

۱۶

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهربان گستر مهربان

أَنۡ أَمَرَ اللَّهُ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ
 آمد فرمان [عزب از سوی] الله پس به شتاب طلب مکنید آن را پاک است او و ولاست از آنچه شریک [او] می سازند
 ۱ يُنَزِّلُ الْمَلَائِكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ
 فرود می آورد فرشتگان را با وحی به فرمان خود بر هر که خواهد از بندگانش
 ۲ أَنۡ أُنذِرُوا أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ ۝۳ خَلَقَ السَّمَوَاتِ
 که بوم دهید [مردم را] که نیست هیچ الهی مگر من پس بپرهیز کنید از من ۳ آفرید آسمان ها
 ۴ وَالْأَرْضِ بِالْحَقِّ تَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۝۵ خَلَقَ
 و زمین را به راستی و درستی برتر است از آنچه شریک [او] می سازند ۴ آفرید
 ۶ الْإِنسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ ۝۷ وَالْأَنْعَامَ
 آدمی را از نطفه ای پس تا گهلی وی ستیزه جویی آشکار است ۷ و دام ها [که] می خورند و شتر را
 ۸ خَلَقَهَا لَكُمْ فِيهَا دِفْءٌ وَمَنْفَعٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ
 آفریده است برای شما در آنهاست پوششی گرم و سودهای دیگر و از آنها می خورید
 ۹ وَلَكُمْ فِيهَا جَمَالٌ حِينَ تُرْجَعُونَ وَحِينَ تَسْرَحُونَ ۝۱۰
 و برای شما در آنها زینتی است آنگاه که [آنها را از چرا] برمی گردانید و آنگاه که [به چراگاه] رها می کنید

وَتَحْمِلُ أَثْقَالَكُمْ إِلَىٰ بَلَدٍ لَّا تَكُونُوا فِيهِ إِلَّا يَشِقُّ
ویرمی دارند بارهای گران شما را به سوی سرزمینی که نباشید شما درندگان بدان مگر به خستگی
الْأَنْفُسِ إِنَّ رَبَّكُمْ لَرَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿۷﴾ وَالْخَيْلَ وَالْإِغَالَ
خودتان همانا پروردگار شما الهه مهرورزی مهربان است و آفریدیم اسبان و اشران
وَالْحَمِيرَ لِتَرْكَبُوهَا وَزِينَةً وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿۸﴾
وخران را تا سوار شوید بر آنها و تاملید لرستگیشان باشند و می آفریند آنچه را که نمی دانید
وَعَلَى اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ وَمِنْهَا جَاذِبٌ وَلَوْ شَاءَ لَهَدَّكُمْ
ویر الله است نمودن راه راست و برخی از آن را جدا کج است و اگر می خواست راه می نمود شما را
أَجْمَعِينَ ﴿۹﴾ هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لَكُمْ مِنْهُ
همی اوست آنکه فرود آورد از آسمان آب را برای شما از آن
شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ ﴿۱۰﴾ يُنْبِتُ لَكُمْ
لشیرینی است و از آن آب درخت و گیاهی است که در آن آجاریان را می چرانید می رویاند برای شما
بِهِ الزَّيْعَ وَالزَّيْتُونَ وَالنَّخِيلَ وَالْأَعْنَبَ وَمِنْ كُلِّ
به وسیله آن زراعت و زیتون و درختان خرما و انگور را و از همه
الشَّجَرَاتِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿۱۱﴾
محصولات هر آینه در این نشانه ای است برای گروهی که می اندیشند
وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ
و مسخر کرد برای شما شب و روز و آفتاب و ماه را و ستارگان
مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِ رَبِّكَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ
مسخرند به فرمان وی همانا در این نشانه هایی است برای گروهی که خرد می ورزند
﴿۱۲﴾ وَمَا ذَرَأَ لَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُخْتَلِفًا أَلْوَنًا إِنَّ
و اسخر کرد آنچه آفرید برای شما در زمین درختی گوناگون است رنگ های آن همانا
فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ﴿۱۳﴾ وَهُوَ الَّذِي
در این نشانه ای است برای گروهی که بند می پذیرند و اوست آن که
سَخَّرَ الْبَحْرَ لِنَاسِكَلُوا مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُوا
مسخر کرد دریا را تا بخورید از آن گوشت تازه را و تا بیرون آورید
مِنْهُ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ مَوَاجِرَ فِيهِ
از آن زیوری را که ببوشید آن را و می بینی کشتی ها را که شکافندگان در آن آب اند
وَلَتَسْتَفْعُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿۱۴﴾
و تا طلب ایستاد کنید از فضل او و باشد که شما سپاس بگزارید

وَالَّذِينَ فِي الْأَرْضِ رَاسًا أَنْ يَقْبَلَ إِلَهُكُمْ وَأَنْتُمْ رَاسًا
والمکند در زمین کوههای استوار را تا [مبادا] بچنداند شمارا و افرادی جوی ها و راههایی را

لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿۱۵﴾ وَعَلَّمَنَّا إِيَّاهُمْ وَبِالنَّجْمِ هُمْ يَهْتَدُونَ
باشد که شما راه یابید و نشانه هایی [بدهد] و با ستارگان ایشان راه می یابند

أَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿۱۶﴾ وَإِنْ
آیا کسی که می آفریند مانند کسی است که نمی آفریند؟ آیا پند نمی گیرید؟ و اگر

تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا إِنَّ اللَّهَ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۱۷﴾
بشمارید نعمت الله را نمی توانید به شمار آورید آنها را همانا الله آمرزنده پس مهربان است

وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُسْرُوبُونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿۱۸﴾ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ
و الله می داند آنچه را که پنهان می دارید و آنچه را که آشکار می کنید و آنهايي که [بردم] می خوانند [قرآن] را

مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ أَمْوَاتٌ غَيْرُ
به جای الله نمی آفرینند چیزی را و خود آفریده می شوند مردگانند نه

أَحْيَاءُ وَمَا يُشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴿۱۹﴾ إِنَّ اللَّهَ لَهَّامٌ
زندگان و نمی دانند که کی برانگیخته خواهند شد اله شما الهی یگانه است

فَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ قُلُوبُهُمْ مُنْكَرَةٌ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ
پس آنان که ایمان نمی آورند به آخرت دل هایشان [حق] ناشناس است و آنان سرکشانند

﴿۲۰﴾ لَا جَرَمَ أَنْ يَسْتَكْبِرُوا عَنْ اللَّهِ يَعْلَمُ مَا يُسْرُوبُونَ وَمَا يُعْلِنُونَ إِنَّ اللَّهَ
ناگزیر همانا الله می داند آنچه را که پنهان می دارند و آنچه را که آشکار می کنند پس گمان لو

لَا يَحِثُّ الْمُسْتَكْبِرِينَ ﴿۲۱﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ مَآذَا أَنْزَلِ رَبُّكُمْ
نوست نمی خورد سرکشان را و چون گفته شود به آنان چه چیز فرو فرستاده است پیرو کار شما؟

قَالُوا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿۲۲﴾ لِيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً
گویند افسانه های پیشین تا ببردند بار گناهان خود را به تمامی

يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَمَنْ أَوْزَارِ الَّذِينَ يُضِلُّونَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ أَلَا
در روز رستاخیز و [بر دارند] بارها را بر گناهان آنان که گمراه می سازند آنها را بای دانشی آگاه باشید

سَاءَ مَا يَزُرُونَ ﴿۲۳﴾ قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
بد است آنچه را که بر می دارند هر آینه نیرنگ ورزیدند آنان که پیش از ایشان [بودند]

فَأَنْفِ اللَّهُ بَيْنَهُمْ مِنَ الْقَوَاعِدِ فَخَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ
پس بر کند الله بنای ایشان را از پایه ها پس فرو افتاد بر آنان سقف [آسمان ها]

مِنْ فَوْقِهِمْ وَأَتَنَّهُمْ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿۲۴﴾
از فرازشان و آمد بدیشان عذاب از آنجا که نمی دانستند

ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَمَةِ يَجْزِيهِمْ وَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَاءِ الَّذِينَ
 پس روز رستاخیز رسوا کنند ایشان را و گوید کجا بندگان من که

كُنتُمْ تُشْفِقُونَ فِيهِمْ قَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ إِنَّ الْخِزْيَ
 شما را خفت می کردید (با یسیر و سلا) در اینها؟ گویند آنان که داده شد به آنان دانش همانا رسوایی

الْيَوْمَ وَالسَّوَاءَ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٢٧﴾ الَّذِينَ تَوَفَّيْنَاهُمُ الْمَلَائِكَةُ
 این روز و بدی (عقاب) بر کافران است ﴿۲۷﴾ آنان که برمی گیرند جانشان را فرشتگان

ظَالِمِينَ أَنْفُسِهِمْ قَالُوا السَّلَامَ مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ سُوءٍ بَلَى
 در حالی که ستمکار بودند بر خویش پس فرداورند (سلام) را او گویند (نگردیم) ما هیچ کار بدی را نری

إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٨﴾ فَادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ
 همانا الله داناست به آنچه می کردید ﴿۲۸﴾ پس درآید به دروازه های دوزخ

خَالِدِينَ فِيهَا فَلَيْسَ مَثْوًى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٢٩﴾ وَقِيلَ
 که جلودانه باشید در آنجا پس بد است جایگاه متکبران ﴿۲۹﴾ و گفته شود

لِلَّذِينَ اتَّقَوْا مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا خَيْرٌ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي
 به کسانی که پرهیزکاری کردند چه چیز فرودستد **برودگار شما** گویند (فرودست) بهترین است (سخن) را برای آنان که نیکوکاری کردند در

هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ وَلَنِعَمَ دَارُ الْمُتَّقِينَ
 این دنیا ایستادن نیک است و هرآینه سرای آخرت بهتر است و هرآینه نیکو است سرای پرهیزکاران

﴿٣٠﴾ جَنَّاتٌ عَدْنٌ يَدْخُلُونَهَا يُجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ هُمْ فِيهَا
 باغ هایی پایندهای که درآیند در آنها می رود زیر آنها جوی ها بر روی شل است در آن

مَا يَشَاءُونَ كَذَلِكَ يَجْزِي اللَّهُ الْمُتَّقِينَ ﴿٣١﴾ الَّذِينَ تَوَفَّيْنَاهُمُ
 هر چه خواهند این چنین پاداش می دهد الله به پرهیزکاران ﴿۳۱﴾ آنان که برمی گیرند جانشان را

الْمَلَائِكَةُ طَيِّبِينَ يَقُولُونَ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا
 فرشتگان در حالی که پاک باشند (شویب شری) گویند (فرشتگان) سلام بر شما باد درآید به بهشت به سبب آنچه که

كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٢﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ
 می کردید ﴿۳۲﴾ آیا انتظار می کشند جز اینکه بیایند به نزدشان فرشتگان؟

أَوْ يَأْتِي أَمْرٌ رَبِّكَ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا ظَلَمَهُمْ
 یا بیاید فرمان **برودگار تو؟** این چنین کردند آنان که پیش از آنان بودند و ستم نکرد بر آنان

اللَّهُ وَلَٰكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٣٣﴾ فَأَصَابَهُمْ
 الله بلکه آنها بر خود ستم می کردند ﴿۳۳﴾ پس رسید به آنان

مَسِيحَاتٌ مَا عَمِلُوا وَخَافَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِرُءُوسِهِمْ يَنْهَزُونَ ﴿٣٤﴾
 جزای بدی هایی که کردند و فراگرفت آنان را آنچه آن را مسخره می کردند

حزب ۲۷

وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا عَبَدْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ

و گفتند آنان که شرک ورزیدند اگر می خواست الله نمی پرستیدیم به جز وی هیچ

شَيْءٍ غَيْرَ ذَلِكَ مِنْ دُونِهِمْ وَلَا حَرَمًا وَلَا حَرَمًا مِنْ دُونِهِمْ مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ

چیزی را (نه) ما و نه پدران ما و حرام نمی کردیم به غیر فرمان وی هیچ چیزی را این چنین

فَعَلَّ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَبَدَّلَ عَلَى الرُّسُلِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ

کردند آنان که پیش از ایشان بودند پس آیا بر پیامبران جز خبر رسانی آشکار است؟

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْبِئُوا بِحَقِّ اللَّهِ

و هر آینه فرستادیم در امتها هر گروهی پیامبری را که پرستش کنید الله را

وَأَحْسِنُوا الطَّغُوتِ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَنْ

و پرهیز کنید از طاغوت (سین سرکش) پس از آنان کسی بود که راه نمودار الله و از آنان کسی بود که

حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ

سزاوار گشت بر او گمراهی پس گردش کنید در زمین پس بشوید چگونه

كَانَ عَقِبَهُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٦﴾ إِنْ تَحْرِضْ عَلَى هُدَاهُمْ

بود سرانجام تکذیب کنندگان اگر احضار و رزی بر هدایت شان

فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ يُضِلُّ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرَةٍ ﴿٣٧﴾

پس همانا الله راه نمی نماید آن را که گمراه می سازد و نیست برای ایشان هیچ یارانی

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَا يَبْعَثُ اللَّهُ مِنْ بَعْدِ بَنِي

و سوگند خوردند به الله به سخت ترین سوگندها شان که بر نمی انگیزد الله آن کس را که پس از بنی

وَعَدًا عَلَيْهِ حَقًّا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٨﴾

وعدای است بر او (وعدای حق) ولیکن بیشتر مردمان نمی دانند

لِبَنِي إِسْرَءِيلَ الَّذِي يَخْتَلِفُونَ فِيهِ وَلَيَعْلَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ

برای بنی اسرائیل که اختلاف می کنند در آن و تا بفانند کسانی که کفر ورزیدند که آنان

كَانُوا كَاذِبِينَ ﴿٣٩﴾ إِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ إِذَا أَرَدْنَاهُ أَنْ نَقُولَ

دروغگو بوده اند جز این نیست که سخن ما برای پدید آمدن چیزی چون اراده کنیم آن را که گوئیم

لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٤٠﴾ وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا

به آن بشو بی درنگ می شود و آنان که ترک دیار خود کردند برای الله بعد از آنکه ستم شد بر ایشان

لَنُبَوِّئَهُمْ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَلَآخِرُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا

البته جای دهیم ایشان را در دنیا (جایگاهی) نیکو و هر آینه مرد آخرت بزرگ تر است اگر

يَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾ الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٤٢﴾

می دانند آنان که صبر کردند و بر پروردگار خود توکل می کنند

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رَحَلًا نُوْحِيْ اِلَيْهِمْ اِلَتِهِمْ فَتَسْتَلُوْا اَهْلَ

و فرستادیم پس از تو مگر مردمان را که وحی می فرستادیم به سوی آنان پس پرسید از اهل

الذِّكْرِ اِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ ۚ بِالْبَيِّنَاتِ وَالرُّشَدِ ۚ وَاَنْزَلْنَا اِلَيْكَ

ذکر الذکر کتب اگر شما نمی دانید از فرستادیم ایسلی الی دلائل روشن و بوضوح های پندآموز و فرو فرستادیم به سوی تو

الذِّكْرِ اِلٰتِيْنَ لِيَسَّيْسَ مَا نَزَّلَ اِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُوْنَ

این مردمان را تا بیس کسی برای مردمان آنچه فرستاده شده است به سوی ایسلی و باشد که ایسلی بینند

۱۱ اَفَاَمِنَ الَّذِينَ مَكَرُوا السَّيِّئَاتِ اَنْ يَّخِيفَ اللهُ بِهِمُ الْاَرْضَ

ایا ایمن شده اند آنان که چاره اندیشی می کردند از اینکه فرو برد الله آنان در زمین

اَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُوْنَ ۚ اَوْ يَأْخُذْهُمْ

یا بیاید به آنان عذاب از آنجا که نمیدانند یا بگیرد ایشان را

فِي ثَغْلِيْهِمْ فَمَا هُمْ بِمُعْجِزِيْنَ ۚ اَوْ يَأْخُذْهُمْ عَلَى تَخَوُّفٍ ۚ فَاِنَّ

در رعب و گسسی پس نیستند آنان عاجز کننده اند یا بگیرد ایشان را بر وحل ترسناکی پس همگرا

رَبُّكُمْ لَرَمُوفٌ رَّحِيْمٌ ۚ اُولَئِكَ يَرْوَا اِلَى مَا خَلَقَ اللهُ مِنْ شَيْءٍ

پروردگار شما بلند مهرورز مهربان است آنها سگریسته اند به آنچه آفریده است الله از چیزی که

يَنْفَعُوْنَ ۚ فَلِلَّهِ عَنِ الْيَمِيْنِ وَالشَّمَالِ سَجْدًا ۚ وَهُمْ دَاخِرُوْنَ

می گردد ساجده های آن از راست و چپ سجده کنی به در حالی که ایمن اند و بر و افروزی اند

۱۸ وَهُوَ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ مِنْ دَابَّةٍ

و او می سجده می کند آنچه در آسمان ها و آنچه در زمین است از هر جنسه ای

وَالْمَلَائِكَةُ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُوْنَ ۚ يَخَافُوْنَ رَبَّهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ

و فرشتگان و آنان سرکشی نمی کنند می ترسند پروردگار خود را که از بالای سرش برافزونی خود

وَيَفْعَلُوْنَ مَا يُؤْمَرُوْنَ ۚ وَقَالَ اللهُ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ

و می کنند آنچه را فرمان می یابند و گفت الله مگردید

اِلٰهِيْنَ اِنَّمَا هُوَ اللهُ وَاحِدٌ ۚ فَاتْلُوْا فَاَرْهَوْوْهُ ۚ وَلَمْ يَكُنْ فِي السَّمَوَاتِ

االه را جز یک که الله است بگفته است پس نهاده از من پرسید و پس و اول و لوس آنچه در آسمان ها

وَالْاَرْضِ وَلَهُ الدِّيْنُ وَاَصْبًا ۚ اَفَغَيْرَ اللهِ تَتَّقُوْنَ ۚ وَمَا يَكُم مِّنْ

و در زمین است و در آسمان است پرستش همگی یا از غیر الله پروا می کنید و آنچه با شماست از

يَعْمَلُوْنَ فَمِنْ اللهِ ثُمَّ اِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فَاِلَيْهِ يَجْتَرُّوْنَ ۚ ثُمَّ

نعمت پس از جانب الله است آنگاه چون برسد به شما سحی پس به سوی او می تالبد باز

اِذَا كُفِيَ الضُّرُّ عَنْكُمْ اِذَا فَرِيقٌ مِّنْكُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُوْنَ ۚ

چون برطرف ساختی از شما فراقی گروهی از شما به یاری خود شرک می ورزید

لَيَكْفُرُوا بِمَا آٰيَتْهُمْ فَسَتَعْمُوا ۖ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿۵۵﴾ وَيَحْمِلُونَ

تا نصیبی کند به آنچه تلاطم به اهل پس بهره مند شود پس روزا که خواهد دانست و فراموشی

لَمَّا لَا يَعْلَمُونَ نَصِيبًا مِّمَّا رَزَقْنَاهُمْ ۚ تَأْتِيهِمْ لَئِشْنُ عَصَا كِثْمٍ

برای چیزی که نمی دانند برای تناسیبی بدهد بهر طریقی را از آنچه تلاطم به پس می رسد به دست چوبه دست (از آنچه

تَعْمُرُونَ ﴿۵۶﴾ وَيَحْمِلُونَ ۖ اللَّهُ ۚ أَلَسَتْ شَيْعَنَةً وَلَهُمْ مَا يَشْتَرُونَ

برمی رانند و فراموشی دهد پس الله در خبری و پای است او و برای تناسیب است آنچه هوس می کند

وَوَادًا نَّشَرَ أَحَدُهُمْ بِالْأُنْثَىٰ طَلَّ وَجْهَهُ مُتَوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ

و چون مزده داده شود به یکی از آن نه بود دختر گردد روی تو سیاه و تو فرو خورنده جسم است

يَنْوَرِي مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوءِ مَا بُشِّرَ بِهِ ۚ أَيُمْسِكُهُ عَلَىٰ هُونٍ

پنهان شود از کسی از بدی آنچه مزده داده شده است به دل ای نگه دارد آن مبتدا و با حوری

أَمْ يَدُسُّهُ فِي التُّرَابِ ۖ أَلَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿۵۷﴾ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ

با پیوسته او را در خاک؟ آگاه شوید بد است آنچه حکم می کند برای آنس که ایمان نمی آورند

بِالْآخِرَةِ مَثَلُ السَّوْءِ ۚ وَلِلَّهِ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ ۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

به آخرت صفت بد است و برای الله است صفت برتر و است ای پیروز است صاحب کار

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِمْ مَا تَرَكَ عَلَيْهَا مِنْ دَائِرٍ وَلَكِنْ

و اگر نگذرد الله مردمان را به سبب ستم شان بگذارد بر آن من هیچ حجبی را و لکن

يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۖ فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ لَا يَسْتَفْخِرُونَ

به تأخیر می افکند اگر ایشل را تا سرآمدی معین پس چون برسد برآمدن نه پس می اند

سَاعَةً ۚ وَلَا يَسْتَفِيدُونَ ﴿۵۸﴾ وَيَحْمِلُونَ ۖ اللَّهُ ۚ مَا يَكْرَهُونَ

حظه ای و نه پس می اند و فراموشی دهد پس الله آنچه را که ناپسند می دارند

وَتَصِفُ أَلْسِنَتُهُمُ الْكَذِبَ أَنَّ لَهُمُ النَّفْسَ ۖ لَا حَرَمَ أَنَّ

و بازگو می کند زبان های شان دروغ که برای اهل بهرین نادر است تا اگر بر همان

هُمْ النَّارَ وَأَنَّهُمْ مُّكْرُطُونَ ﴿۵۹﴾ تَأْتِيهِمْ لَئِشْنُ عَصَا كِثْمٍ

برای تناسیب است و آنکه آن نه سوی ل ایشل رانند می شوند تا می رسد به دست چوبه دست (از آنچه

قَبْلِكَ فَرِيقَ ۚ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلُهُمْ فَهُمْ وَلِيَّهُمُ الْيَوْمَ وَهُمْ

پس و موجود پس بیست برای تناسیب است کردارهایشان پس شیطان دوست است ضرور برای پس است

عَذَابُ أَلِيمٌ ﴿۶۰﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ إِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ

عذای دردناک و فراموشی رساندیم بر تو پس کتاب را مگر به سبب آنکه بین کسی برای شان

الَّذِي اخْتَلَفُوا فِيهِ ۚ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿۶۱﴾

آنچه را اختلاف کردند بر آن و نا همود و رحمتی باشد برای گروهی که ایمان می آورند

وَاللَّهُ أَرْسَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَهَيَّأَ بِهِ الْأَرْضَ بِعَدَّةٍ مُّوتِنًا ۖ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٦٥﴾ وَإِنَّ لَكُم مِّنَ الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً ۖ نُّظَرُّكُمْ بِمَا

ساخته ای است برای گروهی که می شنود و همه برای شما در آنها کوفته و سوراخ های است می نوشیم به شما از آنجا

فِي ثُلُوتِهِ ۖ مِنْ بَيْنِ قَرْنٍ وَدَمْرٍ لَّيًّا ۚ حَالِصًا سَافِرًا ۚ لِلشَّارِبِينَ ﴿٦٦﴾ وَفِي ثَمَرَاتِ النَّخِيلِ وَالأَعْنَابِ وَتَجِدُونَ مِنْهُ سَكْرًا وَرِزْقًا ۚ

در شکم هبل است از بین سرگین و خون سیری حالص که گولری آشامیدگان است

حَسًّا ۖ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾ وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ

بگویند و همگانی در این نشانه ای است برای گروهی که خرد می ورزند و وحی کرد پروردگار تو به رسول عمل

أَنِ اتَّخِذِي مِنَ اللَّيْلِ مَبُوتًا وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ ﴿٦٨﴾ ثُمَّ كُلِي

که بار از کوه ها خانه هایی را و از درخت و از تار و پود هایی که می سازند سپس بخور

مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ ۚ فَاسْلُكِي سُبُلَ رَبِّكِ ۖ ذُلُلًا يَخْرُجُ مِنْ بُطُونِهَا

از همه میوه ها و بهوی راه های پروردگار خود را راه و هر مقرر بر او می یابد از شکم های آنها

شَرَابٌ مُّخْتَلِفٌ أَلْوَنُهُ ۚ فِيهِ شِفَاءٌ لِّبَاسٍ ۖ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ

آشامیدنی ای که گوناگون است رنگ های آن درل مختلف برای مریض همد در این نشانه ای است برای گروهی

يَتَفَكَّرُونَ ﴿٦٩﴾ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يَوَفِّقُكُمْ ۖ وَمَكْرُومٌ إِلَيْكَ أَزْوَاجُ

که می اندیشد و الله بیافرید شما را پس می میرسد شما و از شما کسی هست که باز گرفته شود به سوی خود برین

الْعَمْرِ ۖ لَكُم مَّا يَكْتُمُونَ ۚ نَعَدُكُمْ عَلَيْهِمْ شَيْئًا ۖ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ قَدِيرٌ ﴿٧٠﴾ وَاللَّهُ

مردگانی که سر بختام بماند بعد از دانستی چیزی را همان که دانای تواناست و

فَصَلِّ بَعْضَكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ فِي الرِّزْقِ ۖ فَمَا الَّذِي فَضَّلُوا ۚ بَرَأَيْ

بر روی داد برخی از شما را بر برخی دیگر در روزی پس از این است آنکه که از پس داده شده اند که برگرفته اند

رِزْقَهُمْ ۚ عَلَىٰ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ۚ هُمْ فِيهِ سَوَاءٌ ۚ أَلْيَسَ

روزی خود بر آنچه مالک دست هبل بر نگذاشت تا همه آنان در برابر باشند آیا نعمت

لِلَّهِ ۚ يَجْعَلُ لَكُم مِّنْ أَرْزَاقِكُمْ ۖ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُم مِّنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا

الله را ای کار می کند؟ و الله قرار داد برای شما از جس شما هموایی را

وَجَعَلَ لَكُم مِّنْ أَنْزِلِكُمْ سِيْنًا ۚ وَحَفْصَةً ۚ وَرَزَقَكُم مِّنَ

و قرار داد برای شما از همراشان پس و نه نعمت و رزق داد به شما از

الطَّيْنَتِ ۚ أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ ۖ وَيَعْتَمِدُونَ عَلَىٰ الْهَوَىٰ ۚ هُمْ يَكْفُرُونَ ﴿٧١﴾

پاکیزه ها پس با نه باطل می گردند و به نفس می ورزند و کفر می ورزند

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا مِنَ السَّمَوَاتِ

و می پرستند به جای الله چیزهایی را که مالک بسند بری سال هیچ دوری را

وَالْأَرْضِ شَيْئًا وَلَا يَسْتَطِيعُونَ ۚ فَلَا تَضْرِبُوا لِلَّهِ

و زمین و توانایی ندارند پس مریید برای الله

إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ۚ صَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا

همانا الله می داند و شما نمی دانید و ده لب برای الله مثنای را

مَمْلُوكًا لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ وَمَنْ رَزَقْنَاهُ مِنَّا رِزْقًا حَسَنًا

مملوکی را که توانایی ندارد بر هیچ چیزی و کسی که دادیم به او و بر خود دوری بیکویی

فَهُوَ يَنْفِقُ مِنْهُ سِرًّا وَجَهْرًا هَلْ يَسْتَوُونَ الْحَمْدُ لِلَّهِ

پس وی خرج می کند از آن سیرا و سکارا ای برابرند؟ همه ساس را

بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۚ وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلَيْنِ

بلکه بیشترش نمی دانند و در الله مثنای دیگر دو عبد

أَحَدُهُمَا أَتَىٰ عَلَىٰ مَوْتٍ ۚ وَهُوَ حَكْلٌ عَلَىٰ

که یکی از آن دو تنگ آمد بر چری ولو برادر است بر

مَوْلَانَهُ أَيْمَانًا يُؤْخِذُهُ لَا يَأْتِ بِخَيْرٍ هَلْ يَسْتَوِي هُوَ وَمَنْ

سرور خود هر گنا که او را هر چند بخورد هیچ یکی و سوتی را ای برابر است او و کسی که

يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَهُوَ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۚ وَتِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ

فرمان می دهد بر من را به دلاگری و حودس بر راه راست است و برای الله است

الَّتِي تَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَنفْحٍ

استان ها و زمین و آسمان و کار رهاجر مگر مانند چشم بر هم زدن

أَوْ هُوَ أَقْرَبُ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۚ وَاللَّهُ

یا نزدیک تر از آن همانا الله بر هر چیزی تواناست و الله

أَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا وَجَعَلَ

بیرون آورد شما را از شکم های مادران در حالی که نمی دانستید چیزی و قرار داد

لَكُمْ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ ۚ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

برای شما شنوایی چشم ها و دل ها را باشد که شما شکر کنید

ۚ أَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ مُسَخَّرَاتٍ فِي جَوْثِ السَّمَاءِ

آیا نگریستند به سوی مرغان در حالی که رام شده اند در فضای آسمان

مَا يَمْسِكُهُنَّ إِلَّا اللَّهُ ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

مگر نمی درازند را مگر الله در این نشانه هایی است برای گروهی که ایمان می آورند

ت
حرب
۲۸

وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُم مِّنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا وَجَعَلَ لَكُم مِّنْ جُلُودِ
 وَاللّٰهُ خاتمه ها را خای سکونت را و قرار داد برای شما از پوست
 الْاَنْعَامِ بُيُوتًا تَتَجَمَّعُونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ اِقَامَتِكُمْ
 آنها گاو گوسفند و سر حیوانات را که یک می بندید در روز سفران و روز ماندنشان اندر منزل
 وَمِنْ اَصْوَابِهَا وَأَوْبَارِهَا وَأَشْعَارِهَا أَثْنَا وَمِئْتًا إِلَىٰ جِئِ
 و از اصابع آن بسمهای گوسفند و کرک های سر و موی های بر اسباب خاتمه و پهره بندی تا صدی
 وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُم مِّمَّا خَلَقَ ظِلَالًا وَجَعَلَ لَكُم
 و خاتمه قرار داد برای شما از آنچه بهالطریق سایه هایی را و قرار داد برای شما
 مِّنَ الْجِبَالِ اَصْنَانًا وَجَعَلَ لَكُم مَّرَیِلَ تَقِيَكُم
 از کوه ها غارهایی را و سحاب برای سایه خاتمه هایی را که نگه دارد شما را
 الْحَرَّ وَمَرَیِلَ تَقِيَكُم بِأَسْحَمِ كَذَلِكَ يُمِئُ نِعْمَتُهُ
 از گرما و خاتمه هایی را که نگه دارد شما را از سحی جنگ این چنین تمام و کامل می کند نعمت خود را
 عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿۸۱﴾ فَإِنْ قَوْلُوا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ
 بر شما باشد که گردن نهید پس اگر روی گردانند پس جز این نیست که بر تو
 اللَّعْنُ الْمُنِینُ ﴿۸۲﴾ يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ رَبِّهِمْ ثُمَّ يُنْكِرُوهَا
 لعنت ستمناش سنگار استوار می شناسند نعمت را باز انکار می کنند آن را
 وَأَكْثَرُهُمُ الْكَافِرُونَ ﴿۸۳﴾ وَيَوْمَ نَبْعَثُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ
 و بیشترشان کافرانند و بیشترانند و از هر کس و نوری را که برانگیریم از هر امی
 شَهِيدًا ثُمَّ لَا يُؤَدُّ لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ
 گواهی را پس اجازه داده شود به کسانی که کفر ورزیدند و نه این عدلشان پذیرفته شود
 وَإِذَا رَأَوْا الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ فَلَا يَخَفُوا عَنْهُمْ وَلَا هُمْ
 و چون ببینند کسانی که ستم کردند عذاب پس بترسند از آن و نه از آن
 يُنْظَرُونَ ﴿۸۴﴾ وَإِذَا رَأَوْا الَّذِينَ أَشْرَكُوا شُرَكَاءَهُمْ
 مهلت داده شود و چون ببینند کسانی که شرک ورزیدند شریکان خود را
 قَالُوا رَبَّنَا هَؤُلَاءِ شُرَكَائُنَا الَّذِينَ كَانُوا يَدْعُوا مِن دُونِكَ
 گویند ای پروردگار ما اینان شریکان ما بودند همانان که می خوانیدند پس به جای تو
 قَالُوا إِلَيْهِمُ الْقَوْلَ إِنَّكُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿۸۵﴾ وَالْقَوَا
 پس بگویند به سوی ایشان سخن را پس سخنش دعوا که همانان شما دروغ گویندند و قروا و رند
 إِلَىٰ إِلَهِ يَوْمِذٍ السَّلَامِ وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿۸۷﴾
 به سوی الهه آن روز بر تسبیح و مایهید گردد از این آنچه بر می داشتند

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا عَن رَّحْمَةِ اللَّهِ وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ
 كَافِر شدند و باز نگشتند از راه راه و آنانی که از رحمت خدا دور شدند عذاب دردناکی برای آنان
 عَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَفْسُدُونَ ۸۸ وَتَوْمٌ يَنْتَقِظُونَ فِي كُلِّ
 عذاب دردناکی به سبب آنکه فساد می کردند و روزی که برانگیخته گردین در میان هر
 أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَجِئْنَا بِكَ شَهِيدًا عَلَى
 امتی گوئیم بر ایشان از خودشان و ما را رسالت تو رسالتی است که بر هر
 هَذُلَاءَ وَرَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ بُرْهَانًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى
 ایشان و فرو فرستادیم بر تو این کتاب را برای بلی کردن هر چیزی و روشمندی
 وَرَحْمَةً وَبُشْرَى لِلْمُسْلِمِينَ ۸۹ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ
 و رحمتی و بشارتی برای مسلمانان همانا الله فرمان می دهد به دادگری
 وَالْإِحْسَانِ وَإِذْ يَقُولُ الْقُرُوفُ وَيَسْأَلُ عَنِ الْمُفْسِدِ
 و نیکی کاری و دان حق خویشاوندان و باز می داند از رشتکاری آدمی جائز
 وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ
 و کار ناپسند و سرکشی پند می دهد شما را تا شاید که سزا پند گیرید
 وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَنْقُصُوا الْأَيْمَانَ
 و وفا کنید به عهد الله چون عهد دهید و کم کنید سوگندها را
 بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللَّهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا إِنَّ
 پس از آنکه اسوار ساحت آنها و هر آینه قرار داده بد الله بر خویش خاص همانا
 اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَعْمَلُونَ ۹۱ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِي بَقِصَتْ
 الله می داند آنچه می کنید و مانند آن کسی که گسب
 غَرَّلَهَا مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ أَصَكْنَا لَنْتَخَذُوكَ آيَةً إِنَّكُمْ تَحِلُّونَ
 رشتن را پس از سحت نابین از کسی کام می گیرید سوگندهای خود را استلزام بر یکی
 بَيْنَكُمْ أَنْ تَكُونَ أُمَّةٌ هِيَ أَرْبَى مِنْ أُمَّةٍ إِنَّمَا يَبْهَتُكُمْ
 در میان خود به بهانه اینکه گروهی از ایشان قوی تر از گروه دیگر است چرین نیست که می نماند سار
 اللَّهُ بِهِ وَلِيَّتَانِ لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ مَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ۹۲
 الله به آن و البته روشن خواهد کرد برای شما در روز رستاخیز آنچه در آن اختلاف می کردید
 وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ يُصِلُّ مَنْ
 و اگر می خواست الله هر آینه قرار می داد شما را امتی یکپارچه و بسکی همراه می کند هر که را
 بِشَاءَ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَلَتَشْنُنَ عَمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۹۳
 خواهد و راه می نماید هر که خواهد و آینه بر سینه خواهد زد بر آنچه می گردناید

حزب
 ۳۸

وَلَا تَتَّبِعُوا آيَاتِنَا دَخَلَا بَيْنَكُمْ فَزَلَ قَدَمٌ بَعْدَ ثُبُوتِهَا
و نگیرید سوگندهای خود را بیرونگی در میان خود پس بلغزد گامی پس از استواری آن

وَتَذَرُوا آلَئِوهَ بِمَا صَدَدْتُمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَلَكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿۱۵﴾
و بچشید بدی اکیفرارا به سبب آنکه بازداشتید (مردم را) از راه الله و برای شما باشد عذابی بزرگ

وَلَا تَشْتَرُوا بِعَهْدِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا إِنَّمَا عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۱۶﴾ مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ
و بفروشید پیمان الله را به بهایی اندک همانا آنچه نزد الله است آن بهتر است برای شما اگر بدانید

وَمَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٍ وَلَنَجْزِيَنَ الَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرَهُم بِأَحْسَنِ
و آنچه نزد الله است باقی و هر آینه پاداش دهیم به کسانی که شکیبایی کردند مزدشان را به نیکوترین

مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۷﴾ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّن ذَكَرٍ
کاری که می کردند هر که انجام دهد کار شایسته ای را مرد باشد

أَوْ أَنفَقَ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهُ حَيَوةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ
یا آن در حالی که او مؤمن باشد پس هر آینه زنده می داریم او را باز زندگی پاک و هر آینه پاداش دهیم آنان

أَجْرَهُم بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۸﴾ قَالُوا قَرَأَ الْقُرْآنَ
مزدشان را به نیکوترین کاری که می کردند پس چون بخوانی قرآن را

فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿۱۹﴾ إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطَانٌ
پس پناه جوی به الله از شیطان رانده شده همانا نیست برای شیطان تسلطی

عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿۲۰﴾ إِنَّمَا
بر آنان که ایمان آورده اند و بر پروردگار خود توکل می کنند جز این نیست که

سُلْطَانُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهُ وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ
تسلط او بر کسانی است که او را دوست خود می گیرند و آنان که ایشان به سبب افریکاری او شرک می ورزند

﴿۲۱﴾ وَإِذَا بَدَّلْنَا آيَةً مَّكَاتٍ آيَةً وَآلَهُ أَغْلَمَ
و چون جایگزین کنیم آیتی را به جای آیتی دیگر و الله دانایتر است

بِمَا يُزَيِّرُ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مُفْتَرٍ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ
به آنچه فرود می فرستد گویند جز این نیست که تو دروغبافی بلکه بیشترشان نمی دانند

﴿۲۲﴾ قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِن رَّبِّكَ ﴿۲۳﴾ بِالْحَقِّ لِيُثَبِّتَ
بگو فرود آورده است آن را روح القدس (جبرئیل) از جانب پروردگار تو به حق تا استوار سازد

الَّذِينَ آمَنُوا وَهَدَىٰ وَبَشَّرِ لِلْمُحْسِلِينَ
کسانی را که ایمان آوردند و راهنمود و بشارت برای مسلمانان باشد

وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ لِّسَانُ
وهرایه ما می دانیم که همانا ایشان می گویند جز این نیست که می آموزد او را آدمی زبان

الَّذِي يُلْحِذُونَ إِلَيْهِ أَصْغَىٰٓ لَهُ لِسَانُهُ عَنِ عَرَفِ
کسی که نسبت می دهند به او عجمی است در حالی که این اقربان به زبان عربی

مُتَّبِعِ ۝۱۰۳ إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِثَابِتِ ٱللَّهِ لَا يَهْدِيهِمُ
روشنی است همانا آنان که ایمان نمی آورند به آیات الله راه تمایذ آنان را

ٱللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝۱۰۴ إِنَّمَا يَقْتَرِي ٱلْكَذِبَ الَّذِينَ
الله و برای آنهاست عذاب دردناک جز این نیست که می یافت دروغ را آنان که

لَا يُؤْمِنُونَ بِثَابِتِ ٱللَّهِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ ٱلْكَذِبُونَ
ایمان ندارند به آیات الله و آنان خود دروغ گویند

۝۱۰۵ مَن كَفَرَ ۖ بِٱللَّهِ مِنۢ بَعْدِ إِيمَانِهِۦ ۖ إِلَّا مَن أَكْرَهَ
هر که کافر شود به الله پس از ایمانش اگر خست خست شد مگر آنکه مجبور شود بدان

وَقَلْبُهُۥ مُطْمَئِنٌّ�ۗ بِٱلْإِيمَانِ وَلَٰكِن مَّنْ شَرَحَ ٱلْكَفَرِ صَدْرًا
و دلش آرامیده باشد به ایمان و لیکن هر کس که بگشاید به کفر سینه خود را

فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِّن ٱللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝۱۰۶
پس بر آنان است خشمی از الله و برای آنان است عذاب بزرگ

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ ٱسْتَحَبُّوا ٱلْحَيٰوةَ ٱلدُّنْيَا عَلَى ٱلْآخِرَةِ
این خشم به سبب آن است که ایشان ترجیح داده اند زندگانی دنیا را بر آخرت

وَأَنَّ ٱللَّهَ لَا يَهْدِي ٱلْقَوْمَ ٱلْكَافِرِينَ ۝۱۰۷ أُولَٰئِكَ
و همانا الله راه نمی نماید گروه کافران را آنان

الَّذِينَ طَبَعَ ٱللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَسَمِعَتْهُمْ
کسانی اند که مهر نهاده است الله بر دل هایشان و شنوایی شان و بر دیده هایشان

وَأُولَٰئِكَ هُمُ ٱلْفَٰسِقُونَ ۝۱۰۸ لَا جَرَمَ لَهُمُ أَنَّهُمْ فِي
و آنان خود بی خیران اند تاگزیر که ایشان در

ٱلْآخِرَةِ ۝۱۰۹ هُمُ ٱلْخٰسِرُونَ ۝۱۱۰ ثُمَّ إِنَّهُمْ
آخرت خود زیانکارانند باز همانا

لِلَّذِينَ هَٰجَرُوا مِنۢ بَعْدِ مَا قُتِلُوا ثُمَّ جَاهَدُوا
برای آنان که هجرت کردند پس از آنکه شکنجه شدند سپس جهاد کردند

وَصَبَرُوا ۖ إِنَّ ٱللَّهَ رَحِيمٌ ۝۱۱۱
و صبر نمودند همانا پروردگار تو مهربان است

يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ تُجَادِلُ عَنْ نَفْسِهَا وَتُوْفَىٰ كُلُّ
 روزی که بیاید هر کسی دفاع می کند از خود و به تمام داده شود هر

نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهَمٌ لَا يُظْلَمُونَ **وَصَرَبَ** **اللَّهُ** **مَثَلًا**
 شخصی جزای آنچه کرده است و ایشان استمیده نشوند و زد **الله** مثلی را

قَرِيبَةً **كَانَتْ ءَامِنَةً** **مُطْمِئِنَّةً** **يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا**
 آبادی ای را که بود ایمن و آرام می رسیده آن ایمنی روزی او به فراوانی

مِّنْ كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ بِأَنْعَمِ **اللَّهُ** **فَأَذَقَهَا** **اللَّهُ** **لِبَاسَ**
 از هر جای پس ناپاسی کرد به نعمت های **الله** پس چشاند به آنها **الله** پوشش

الْجُوعِ وَالْخَوْفِ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ **وَلَقَدْ**
 گرسنگی و ترس به سبب آنچه می کردند و هر آینه

جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْهُمْ فَكَذَّبُوهُ **فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ** **وَهُمْ**
 آمد نزدشان پیامبری از خودشان پس تکذیب کردند او را پس گرفت آنان را عذاب و ایشان

ظَالِمُونَ **فَكُلُوا** **مِمَّا رَزَقَكُمُ** **اللَّهُ** **حَلَالًا** **طَيِّبًا**
 ستمکار بودند پس بخورید از آنچه روزی داد شما را **الله** حلال پاکیزه

وَأَشْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ **إِنْ كُنْتُمْ** **إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ**
 و شکر کنید نعمت **الله** را اگر شما تنها او را می پرستید

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ **وَلَحْمَ الْخَيْزِرِ وَمَا**
 جز این نیست که حرام ساخته است **الله** بر شما مردار را و خون و گوشت خوک را و آنچه را

أَهْلَ لِغَيْرِ اللَّهِ **يَوْمَ** **فَمَنْ** **أَضْطَرَّ** **غَيْرَ مِلْعٍ** **وَلَا عَادٍ فَلَيْتَ**
 ذکر شده است نام غیر **الله** برافغان آن پس هر که ناچار شود نه خولدن بلند و نه از حد گذراند پس همانا

اللَّهُ **عَفُورٌ** **رَّحِيمٌ** **وَلَا تَقُولُوا لِمَا** **نَصِفُ السِّنُّكُمْ**
الله آمرزنده مهربان است و مگویید به چیزی که بیان می کند زبان های شما

الْكُذِبَ هَذَا حَلَالٌ **وَهَذَا حَرَامٌ** **لِّتَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ** **الْكُذِبَ**
 به دروغ که این حلال است و این حرام تا پرتندید بر **الله** دروغ را

إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ **الْكُذِبَ لَا يُفْلِحُونَ** **مَتَّعْ** **قَلِيلٌ**
 همانا آنان که می بتند بر **الله** دروغ را و ستمکار نمی شوند **الله** آنان را بلند بهره ای اندک

وَهُمْ **عَذَابُ أَلِيمٌ** **وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا** **مَا** **قَصَصْنَا عَلَيْكَ**
 و برای آنان عذاب دردناک و بر آنان که یهودی شدند حرام کرده بودیم آنچه را حکایت کردیم بر تو

مِّنْ قَبْلُ **وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ** **وَلَكِن** **كَانُوا** **أَنفُسَهُمْ** **يُظْلِمُونَ**
 پیش از این و ستم نکردیم بر آنان ولیکن آنان بر خویش ستم می کردند

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمِلُوا الشُّوْءَ بِجَهَنَّةٍ ثُمَّ تَابُوا مِنْ
 سپس همانا پروردگار تو برای کسی که کردند کار بد به نادانی سپس توبه کردند پس
 بَعْدَ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۱۲۱﴾
 از آن و به کار شایسته پرداختند همانا پروردگار تو پس از این توبه هر آینه آمرزگاری مهربان است
 إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ حَنِيفًا وَلَمْ يَكُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿۱۲۲﴾
 همانا ابراهیم بود پیشوایی کامل فرمانبردار الله و حقگرا و نبود از مشرکان
 شَاكِرًا لِأَنْعُمِهِ أَجَبْتُهُ وَهَدَيْتُهُ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿۱۲۳﴾
 سپاسگزار نعمت های او (الله) برگزیدش و راه نمودش به سوی راه راست
 وَمَأْتَيْنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَإِنَّا فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿۱۲۴﴾
 و دادیم به او در دنیا نیکویی را و همانا او در آخرت از شایستگان است
 ثُمَّ أَوحَيْنَا إِلَيْكَ أَنْ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ
 پس از آن وحی فرستادیم به سوی تو که پیروی کن از آیین ابراهیم که حق گرا بود و نبود
 مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿۱۲۵﴾ إِنَّمَا جُعِلَ السَّبْتُ عَلَى الَّذِينَ
 از مشرکان جز این نیست که مغر شد (حکم) شنبه بر انسانی که
 اٰخَلَفُوا فِيهِ وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا
 اختلاف کردند در آن و همانا پروردگار تو قوری خواهد کرد در میان ایشان روز رسالیر در آنچه
 كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿۱۲۶﴾ ادْعُ إِلَىٰ سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمِ
 آنان در آن اختلاف می کردند دعوت کن (آمدن) را به راه پروردگار با حکمت
 وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَحَدِّثْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ
 و بد نیکو و مجالطه کن با ایشان به طریقی که کن نیکوتر است همانا پروردگار تو
 هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿۱۲۷﴾
 او داناتر است به کسی که گمراه شد از راه او و داناتر است به راه یافتگان
 وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوقِبْتُمْ بِهِ وَلَئِنْ صَبَرْتُمْ
 و اگر کیفر کنید پس کیفر کنید به مانند آنچه کیفر شده اید و اگر صبر کنید
 لَهُمْ خَيْرٌ لِلصَّابِرِينَ ﴿۱۲۸﴾ وَأَصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ
 هر آینه آن بهتر است برای صابران و صبر کن و نیست صبر تو مگر به الله
 وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ فِي ضَلٰٓئِلٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ ﴿۱۲۹﴾
 و اندوه مخور بر آنان و مباش در تگدلی از آنچه نیرنگ می زنند
 إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ
 همانا الله با کسانی است که پرهیزکاری کردند و آنان که خود نیکوکاران اند
 يُخْسِنُونَ ﴿۱۳۰﴾